Ч. 189. Пятниця 4 вересня (22 серпня) 1908. Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Стан здоровля Цісаря. — Справа сербскої угоди торговельної. — Прагска достава рур. — Події в Туреччині. — Справа марокканьска.

До „Korr. Wilhelm“ доносять з Ішля: Стан здоровля монарха також і підчас вчерашного дня був зовсім вдоволяючий. Катар щез зовсім а так само кашель, як і взагалі в послідних днях був лиш дуже рідко.

„Zeit“ представляє справу активованя угоди торговельної в новім трохи иншім сьвітлі, як її представлювано доси. Згадана ґазета довідує ся, що на раді міністрів більшість голосів заявила ся против активованя згаданої угоди в дорозі уповновласнюючого закона. Президент міністрів бар. Бек подав вислід нарад міністерству справ заграничних до відомости, вказуючи на трудности, з якими ту угоду принято. Стало ся то в часї, коли можна було думати о скликаню парляменту а відповідь прийшла так пізно, що не позіставало нічо иншого, як активоване угоди в дорозї закона уповновласняючого. Опізнене відповіди приписують умисній тактиці консервативних кругів, щоби наробити кабінетови трудностий.

Міністер рільництва др. Ебенгох заперечує, мов би він заявив проводиреви аґрариїв Гогенблюмови, що яко парляментарний міністер не допустить нїколи до активованя сербскої угоди торговельної; він сказав лиш Гогенблюмови, що буде завсїгди боронити інтересів рільничих.

Торговельник дерева, Йосиф Черногорский, оголосив в „Narod. List-ах“ слідуючу заяву з датою 1 с. м.: Я від червня аж до нинїшного дня не розмавляв анї з др. Еппінґером анї з Кестранком. Я не розмавляв з нїким анї в справі достави рур, анї особливо в справі осягненя провізиї для ради управляючої водопроводами або для себе. Я не стою в близьких зносинах з нїяким банком. Всї твердженя, мов би я в який небудь спосіб інтересував ся доставою рур, суть безосновні. Для береженя своєї чести пороблю судові кроки против „Cas-у“. З другої же сторони заявляє і Кестранек, що не буде давати нїяких пояснень аж перед судом а коли єму зроблять процес, то він буде вести доказ правди.

З нагоди роковин вступленя на престол відбуло ся в Константинополи велике торжество. По принятю желань від ради міністрів, від депутаций музулманьскої і християньскої та від депутациї молодотурецкого комітету виголосив султан промову, в котрій увіряв, що бажає лиш розвитку і щастя держави та удержаня конституциї.

Здає ся, що справа марокканьска буде небавком залагоджена. Виступленє Німеччини в користь Мулея Гафіда змінило здаєсь ситуацию і султан Абдул Азіс зміркував вже, що не зможе удержати ся. В справі сїй доносить „Matin“, що міністер справ заграничних Пішон відбув вчера довшу нараду з анґлійским амбасадором в Парижи. Тота сама ґазета оголошує розмову з Ель Мокрім, котрий заявив, що султан Абдул Азіс по довшій надумі постановив залишити дальшу борбу і порозуміти ся з Мулеєм Гафідом що до добровільного відступленя єму престола. Абдул Азіс хоче вибрати ся й довшу богомільну подорож а відтак просити о позволенє, щоби єму вільно було мешкати в однім з марокканьских міст.

Акция ратункова.

Дня 1 с. м. відбуло ся третє засїданє Головного Комітету ратункового.

Є. Експ. п. Намістник повідомив комітет, що дати що до послїдної елементарної катастрофи на основі наспівших до Намістництва

15)

РУКФІЛЬДСКА ТАЙНА.

З анґлійского — Томи Кобба.

(Дальше)

То все розповів Арнольд так щиро й дотепно, що невинне оповіданє сеї пригоди виходило скорше в єго користь. Оно зраджувало миленьку слабість, ізза котрої Фльоренсия не могла гнївати ся на него. То, що її відтручувало від него і робило з неї дійстно єго противницею, не було то, що він признав ся до непостійности, лиш байдужність, з якою він поминав нещастє, яке стрітило її батька як і очевидний брак всякого свояцкого, ба навіть природного сочувства для її гіркої недолї.

— А тепер, коли ти приїхав — що думаєш дальше робити? — питала Фльоренсия.

— Поки що тут лишу ся.

— Я не то мала на думці — розуміє ся, що тут лишиш ся — я хотіла тебе спитати про докторский іспит.

— Та на що би він менї тепер придав ся.

— Ти преці казав, що покинув Капланд в тім намірі, щоби наконець здати іспит.

— Ну, так; але від того часу все змінило ся на ліпше для мене Я тоді не міг знати, що то так все стане ся. Може то тоді й прикро, люба Фльоро, і ми поговоримо о тім пізнїше ще основнїйше — але то неоспоримий факт, що я став спадкоємцем стрийка Родеріха.

— Коли він дійстно помер.

— Ти преці знаєш, що то не може бути инакше; таже ти сама казала, що стратила вже всяку надію.

— Ну, так — відповіла Фльоренсия засумована — лиш то, що я вирекла ся надії, стоїть якось в суперечности з моїми чувствами. Як я маю пояснити тобі тоті нераз досить незрозумілі чувства? Коли інспектор Гольт або хтось инший хоче мене переконати, що тато не помер, то я ледви можу то собі уявити, що він жиє а не вертає; коли же прийде якась инша особа, ось як ти, що уважає єго смерть за факт, то серце моє з розпуки чіпає ся кождого стебла надії, я роздумаю собі ще раз цілу подію, як она стала ся, і кажу собі, що не маємо анї одного важного доказу, що він помер, нїякого доказу, котрий би нам давав право вірити в то, що він помер.

— Признаю тобі, Фльоро, що не маємо нїякого очевидного доказу — моєю задачею буде длятого дати тобі такий доказ, бо преці й старий Едвардс порадив менї витропити зьвіра, заким єго застрілю.

— Ти мабуть гадаєш, що твоєю задачею єсть видати татового убийника в руки справедливости, скоро дійстно мусимо вірити в убийство — перебила єму Фльоренсия зі страхом.

— А вжеж; значить ся, — менї байдуже про убийників — чи їх повісять чи ні, се менї байдуже, менї розходить ся лиш о то, щоби поставити доказ єго смерти.

— То тобі не так легко удасть ся — відповіла Фльоренсия живо — всякі заходи поліциї в сім напрямі так не удали ся, що інспектор Гольт мусів прийти до того висновку, що тато все ще жиє.

— В тім то й ріжниця, люба Фльоро, між мною а інспектором Гольтом — для него то справа інтересу а для мене, отверто сказавши, справа житя і смерти, бо я не маю нїякого удержаня і менї треба гроший.

З обуренєм підняла ся Фльора зі свого місця, а її красні, звичайно лагідні очи засьвітили ся від гніву. — Як ти можеш в сїй хвили думати о нужденних грошах! — відозвала ся она з докором. — Якого ти твердого серця і низького способу мисленя! Що з гроший і маєтків, коли такий чоловік як мій тато страчений для нас!

— Як би й не було а менї пропали би гроші, як би він жив — сказав Арнольд, котрий також встав. — Ні, Фльоро, не відвертай ся від мене і не гадай, що я не маю нїякого сочувства для тебе. Твоє нещастє вразило мене глубоко, але що то поможе плакати за розливаним молоком; стрийко Родеріх помер і нїхто мене не переконає, що він ще жиє. Я не маю анї сотика майна а тут жде мене звиш тисяч фунтів доходу річно — я не був би чоловіком, як би не старав ся забезпечити собі то майно так скоро, як лиш можна, я преці найзвичайнїйша собі на сьвіті слабосильна людина.

Фльора, боячись, що вже не стане їй дальше терпцю, вийшла з комнати. Аж при другім снїданю зійшла ся знову з Арнольдом і

реляций староств. урядів податкових і властий автономічних, вже уложено і предложено Міністерству.

Показує ся з того, що повени, гради, зливи а декуди посуха ушкодили в цілім краю разом 2,300.000 гектарів, з чого на громади припадає 1,750.000 гектарів, а на двірскі обшари 550.000 гектарів. Шкоду можна обчислити на 127,000.000 корон. Шкода тота, представляюча ріжницю між сподіваним а дійстним вислідом жнив по катастрофі не дає сама собою достаточної основи для акциї ратункової, котра, не могучи винагородити шкоди, може поставити собі лиш за задачу ратувати тих, котрих економічна екзистенция без такої помочи була би загрожена. А є чимало повітів, де шкода, хотяй в загальний сумі значна, є лише частинна і розтягаєть ся на всіх рільників рівночасно так, що ратункова акция там злишна. До катеґориї рільників, що потребують конче помочи, належить ті рільники в 450 громадах, котрих плоди земні знищені цілковито. До тої катеґориї треба також зачислити рільників в тих повітах, головно в західних, котрих збіже наслідком дощів зросло на пни і котрі не могли би знайти на місци доброго зерна на засів. Сюди зачислено також тих рільників, котрі для недостачі паші не були би в можности перезимувати худобу.

Акция ратункова в теперішній хвили в першій своїй стадиї, на основі ухвал Комітету зводять ся до отсих точок: а) Уділюванє помочи полудне-всхідним повітах, де через посуху браку паші. На сю ціль виплачено доси 75.000 К і запевнено собі значну скількість ґрису, сировиці і соли для худоби. б) Уділене грошевої помочи для рільників, навіщених повению і градом, головно в повітах всхідних, де можна за ті гроші набути зерно на засів на місци. На сю ціль виплачено від 1 липня квоту 298 500 корон. в) Достава зерна на осінний засів рільникам в тих повітах, де через дощі збіже зросло на пни і зерно не надає ся до сійби. В тій цили закуплено в повітах, ненавіщених такий нещастем, сто ваґонів пшениці і 550 ваґонів жита, котрі тепер розділяє ся поміж повіти на основі ухвал, постановлених на попереднім засіданю комітету. г) Уділюванє безпроцентових позичок, котрі мали би бути сплачені в десяти річних ратах, тим середним рільникам, загроженим у своїй господарскій екзистенциї, котрих годі булоб наділити зерном in natura. П. Намістник одержав саме телеґрафічне повідомленє, що єго внесенє в тій справі Міністерство приймило, а скоро лиш наспіє рескрипт міністерский, скличе засіданє Комітету для з'орґанізованя тої акциї.

Наконець Є. Е. п. Намістник представив Комітетови свої внесеня що-до пізнійшої акциї в справі запобіженя недостачі паші і в справі весияних засівів. Потім Комітет на кількагодинній нараді розглядав потреби поодиноких повітів та постановив додатковий розділ 150 ваґонів жита. Вкінци повідомив п. Намістник, що скарбові власти заняли ся ліквідацию шкід, зголошених для відписаня податків. Таких не екзеквує ся, а що до здержаня екзекуциї податків взагалі у громадах, навіщених нещастєм, то дирекция скарбу порозуміє ся з Міністерством.

Повітовий комітет для несеня помочи потерпівшим від повени і слоти в рудецкім повіті відбув засіданє дня 1 с. м., на котрім приняв до відомости, що Намістництво призначило для сего повіта 18 ваґонів жита а чотири пшениці, з чого 11 ваґонів жита для безплатної роздачі між потерпівших. З сего збіжа буде зложених 10 ваґонів жита (в тім 6 дарових), 2 ваґони пшениці в Рудках, а 8 ваґонів жита (в тім 5 дарових), 2 ваґони пшениці в Комарні. Збіже прийде в трех партиях що шість днів. Дарове насінє (жито) дістануть громади: Черняхів 100 ст. метр., Хлопчиці 50 ст. м., Чайковичі 103, Голодівка 34, Колодруби 86, Конюшки сім. 50, Мости 69, Нове Село (з Свинюшею) 53, Долобів 80, Погірці 75, Повергів 50, Острів 57, Сусулів 40, Малпа 24 і Тершаків 100 ст. метр. Запомогу дарову дістануть лиш громади, що потерпіли через вилив води, а не лиш через слоту. Ті будуть могли збіже набути за гроші. Ради громадскі виказали, котрі люди потребують помочи, і після ухвал громадских рад буде збіже розділювати ся в скількости від 25 до 150 клґ. на одного. Дивним дивом, через якесь непорозуминє громадска рада в Загірю зрекла ся запомоги дарової, хотяй і там над рікою Стрвяжом люди потерпіли значну шкодт. Делеґат філ „Просьвіти" пос. о. Онишкевич вносив, щоби дати дарову запомогу також громадам Піски і Чуловичі, котрим мин. року град зробив страшенну шкоду і хотяй о. Он. вніс був в раді державній в тій справі нагле внесенє, они запомоги не дістали. Піски мин. року ще і погоріли, а сего року потерпіли значно задля слоти і виливу Верещиці. Однак комітет сему внесеню спротивив ся, і ті громади будуть трактовані яко перші при дальшій акциї ратунковій. Розділенє збіжа на насінє за гроші наступить незабаром.

Видїл філії „Просьвіти" в Комарні на повіт рудецкий взиває проте громадян тих громад, що потерпіли через повінь і котрим признано по мисли ухвали громадских рад беззворотну запомогу, щоби вивідували ся у своїх війтів, коли прийде збіже, та собі єго забрали. В тих громадах, котрі не дістали сеї запомоги, належить зараз зголошувати ся у війтів і складати задаток на жито і пшеницю (по 14 і 16 кор. за корець) і жадати, щоби громадскі ради виказали їх яко потребуючих насіня. Комітет ратунковий сподіває ся, що Намістництво в разі, коли би жита на насінє за гроші не стало, поспішить з помочию ще кількома ваґонами. Се насінє буде продавати ся лиш за готові гроші; тому треба зложити в готівці у війта задаток і при відборі заплатити решту. Найлїпше, хто має своє лихе насінє, нехай продасть, а купить собі насіня дорогою запомоговою. Коли би в якій громаді таки не мож було роздобути гроший, то задаткове товариство в Комарні уділить за порукою кількох громадян короткотермінову позичку на вексель для всіх потребуючих разом.

Новинки.

Львів, дня 3-го вересня 1908.

— **Відзначеня.** Є. В. Цісар надав старшому офіциялови канцелярийному суду повітового в Бродах, Михайлови Микулинови при нагоді перенесення єго в сталий стан спочинку золотий хрест заслуги з короною.

— **Іменованя.** П. Намістник покликав старосту Володисл. Марка з Надвірної до служби в ц. к. Намістництві; поручив старості Йос. Дністряньскому управу староства в Збаражи; старості Каз. Строньскому управу староства в Надвірній а секретареви Намістництва, Тад. Пйонткевичеви управу староства в Городенці.

старала ся тепер звернути бесіду на що иншого, та й Арнольд зараз на то згодив ся.

— Мимоходом сказавши — відозвав ся він — я видів, що в „Лїснім видї" хтось мешкає — хто то винаймив той дім? Чей якісь порядні люди?

— Якийсь пан Ферфорд, з котрим тато добре жив — він від трох місяців мешкає в Рукфільді.

— Видко якийсь старий лис, коли стрийко Родеріх пристав до него.

— Пан Ферфорд анї не старий анї не молодий, мало що старший від тебе.

По полудни наспіли пакунки Арнольда до „Воронього гнїзда". Зараз по тім попросив він своєї першої сестри ключів до пивниці, де Дервент держав своє вино Коли перед обідом увійшов до комнати, лице єго було таке розпалене, що Фльоренсиї аж чогось лячно стало.

— Тут бо так тихо як в гробі! — сказав він, сідаючи собі на софу коло неї. — Але може з часом і такий пройдисьвіт як я тут привикне. Впрочім в найблизших днях знайду якесь занятє. Я мабуть за довго тебе нині тут саму лишив.

— Я була на горі у Анни — сказала на то Фльоренсия; — я й так на бідну недужу нині трохи призабула.

— Бідна стара Анна — а добра з неї була служниця — шкода що так борзо мусить виносити ся, а впрочім — додав він трохи поважнійше — мусимо й ми всї умирати і навіть такий легкодух як я мене, мусить о тім подумати. „Роби сїно, поки сонце сьвітить!" — каже приповідка. Та й я буду так робити, скоро ти, Фльоро, не будеш тому противити ся.

— Я не маю тут голосу! — сказала Фльоренсия і вставши зі свого місця, сїла собі близше фортепяну.

— Як то, Фльоро?

— Скоро суд признасть, що мій тато помер, то отсе все твоє і я не маю вже ніякого права в сім домі.

— Ах, що там! Як можна так говорити! Ти знаєш, що без тебе цїла отся посїлість не має для мене й шелюга вартости. — Він встав і підійшов до Фльоренсиї та спер ся на поруче єї крісла.

— То красно, що ти так говориш — відповіла она спокійно, — але суть ще й всїлякі иньші трудности. Між иншими я не маю ніякої готівки — як би не доктор Вірет, то — —

— Добрий чоловічиско, який я єму за то вдячний! Авжеж, що без гроший годі жити — одна причина більше, щоби ти тут лишила ся. Та й я тепер без гроший і не знаю нераз, що з собою зробити.

Тут Фльоренсия урвала розмову, сказавши, що мусить заглянути до Анни. Вийшовши на гору, перший раз подумала собі, чи не добре би зробила, колиб згодила ся на предложенє доктора Вірета, бо о тім вже не сумнївала ся, що конечність змусить єї небавком покинути рідну хату.

12. Глава.

На хибній тропі.

— Ходи, Фльоро! — сказав Арнольд в середу перед полуднем, коли пішов др. Вірет, що прийшов був до Анни — підемо на гріб тети Алїсиї.

Урадована таким запрошенєм, вибрала ся Алїсия якось зараз по другій годині зі своїм первим братом на кладовище. В кошичку несла кілька нарцизів, котрі з корінєм викопала в городі, та й взяла ще малу лопатку, щоби засадити цьвіти на гробі матери. По дорозі ще показала Арнольдови дім полковника Аскю: Пригадуєш собі, що тут вломили ся злодії.

— А так — сказав Арнольд — а що більше — вуйко Родеріх переходив сюди тої злощасної ночи.

— А ти як то можеш так напевно знати?

— Я так того певний, Фльоро, як би я то видів на власні очи. Він вийшов з дому, ішов сею улицею і зайшов на кладовище через браму, якраз так само як отсе й ми. Не міг мати иншого наміру як лиш піти на гріб своєї жінки.

(Дальше буде).

— **Розправа касацийна** в справі Мирослава Січиньского відбула ся вчера. Найвисший трибунал касацийний по переведеній розправі, зніс вирок кравого суду карного у Львові яко І. инстанциї засуджуючий Мирослава Січиньского на смерть і зарядив переведене нової розправи перед судом присяжних у Львові. В мотивах вироку найвисший трибунал зазначив, що трибунал карний невідповідно відкинув внесене оборони що до розслідженя стану умового Січиньского і що до попередного способу єго житя, специяльно же що до єго свойств психопатичних.

— **Почтові леґітимацийні карти.** Роспорядком Міністерства торговлї з дня 3 серпня 1906 В. д. з. ч. 179 заведені почтові леґітимацийні карти, що служать до виказаня тожности особи при відбираню почтових пересилок, примінюють ся щораз більше. — Наслїдком порозуміня з швайцарским зарядом почт, леґітимацийні карти виставлені австрийскими почтовими урядами мають від 1 серпня с. р. законне признане як достаточні леґітимацийні документи при видаваню посилок також в швайцарских почтових заведенях. — Швайцарским леґітимацийним картам признано взаїмно правосильність в ц. к. почтових урядах Австриї.

— **Вечерницї з танцями** в Самборі уряджує „Руска Бесїда" у своїй салї і запрошує на них всїх, що раді би забавити ся. Письменні запрошеня можна дістати і при касї перед вечерницями. Вступ 2 К. Стрій для панів вовняний, для мужчин візитовий.

— **Фестин в Золочеві** відбуде ся в недїлю дня 6 вересня при військовій музиці. Часть чистого доходу призначена на будову бурси „Просьвіти" в Золочеві. Початок о годині 2½ по полудни.

— **Огнї.** В бровари Лїлїенфельда при ул. Майзельса займила ся вчера над раном ропа і огонь загрожував цїлому будинкови. Завізвана сторожа пожарна угасила огонь. — У фабрици смаровила Саламона Остерзецера в Тернополи дістала ся оногди в наслїдок неосторожности топника искра до вігла повного терпентини, в наслїдок чого котел експльодував і згорів цїлий будинок фабричний. Загальна шкода виносить 10.000 К і була в части обезпечена.— Ґрізний огонь вибух оногди в Сераєві і знищив 5 домів та кілька поменших будинків. В огни згоріли 4 особи, а також зі сторони пожарної кількох людий значно попекло ся.

— **Незвичайно зухвалий рабунок.** Із Загребу доносять нинї: Вчера по полудни при дуже оживленій улици Ілїсса доконано незвичайно зухвалого рабунку. До ювілерского складу 80-лїтної вдовиці Лавріч увійшов якийсь незвістний мужчина нїби то купити перстїнь. Коли купчиха виймила перстїнь з коробки, розбишак підрізав її горло, обрабував склеп і втїк. В годину опісля прийшов до склепу син Лаврічевої і застав матір ледви ще живу в калюжи крови. Тяжко ранену відвезено до шпиталю. Розбій той, доконаний в білий день, підчас коли на улици відбував ся незвичайно оживлений рух, зробив в містї величезне враженє.

† **Померли:** О. Теофіль Захариясевич, парох в Хреневі милятиньского деканату, упокоїв ся дня 24 серпня, в 78 р. житя, а 45 сьвященьства; — о. Єроним Темницкий, радник консисториї і парох в Дзвиначи, залїщицкого пов., помер по довгій хоробі дня 28 серпня в 75 р. житя; — Павло Бернатович, Хорват, поручник 80 пп., котрий в кругах рускої суспільности тїшив ся великою прихильностию, пострадав житє нещасливим способом в Абазиї підчас купели. Єго товариш, котрий кинув ся єго ратувати, витягнув вже неживого; — в Надибах помер Іван Кропивницкий в 80 роцї житя; — в Луках коло Коропця помер Йосиф Крижановский, тамошний учитель народний в 27 роцї житя.

— **Розбишацтво на Буковинї** приймає чимраз більші розміри. Сьвідчить про се новий факт убийства, якого доверщено в білий день в лїсї коло Сольки (пов. Ґурагумора). В тамошнім купелевім заведеню перебував на відпустцї податковий контрольор із Сучави, Фердинанд Гільберт. В понедїлок рано вибрав ся він з рушницею на плечи на лови до лїса, віддаленого о два кільометри від Сольки. Не минуло кілька хвиль, як він вступив до лїса, як роздав ся гук вистрілу і Гільберт, поцїлений смертельно кулею, повалив ся нежавий на землю. О скілько дало ся ствердити, вистріл був даний із значної віддали. Виновник убийства пропав очевидно без слїду. Сей факт викликав серед гостий купелевого заведеня, як і взагалї серед доокoличного населеня великий переполох, тим більше, що єсть се в короткім часї третє з ряду в тім повітї убийство. Перед двома місяцями убито старшого управителя лїсів Ернея, минулого тиждня упав жертвою розбишаків коршмар Маєр з жінкою коло Качики, а отсе знов убийство. Здогадують ся, що всї три злочини є дїлом одної, широко з'орґанїзованої розбишацкої ватаги. Маєр мав перед кимсь сказати, що знає, хто убив лїсного управителя Ернея, і за те наложив головою. Тій ватазї приписують також численні рабунки, які тепер на дневнім порядку в Ґурагуморским повітї. В Беркішештах украдено дня 20 серпня господареви Юриєви Владови в білий день, коли челядь була при роботї в поли, із замкненої хати 500 корон готївкою. На другий день вломили ся злодїї о тій самій порі до хати господаря Іфтеміна Вавроя і забрали готївкою 220 корон, а також полотно, сукно та инші річи. Вкінци згадати треба про онодїшний напад на товаровий поїзд коло Гатни. Під враженєм тих убийств і рабунків цїле населенє Ґурагуморского і сусїдних повітів у великім страху. Показало ся тепер, що жандармерия за малочисленна і не годна дбати як слїд о безпечність майна та здоровля горожан. Нї одного виновника всїх тих злочинів доси не викрито. Жінка убитого коршмаря Маєра з під Качики, що потерпіла, як звістно, тяжкі рани, прийшла на стілько до себе, що може дещо оповісти про напад. О скілько серед темряви могла добачити, напастник був великий мужчина в синій робітничій блюзї. Близших подробиць собі не пригадує. До Ґурагуморского повіта приїхав з Черновець на слїдство рітмайстер жандармериї Фішер.

— **Зьвірство жебрака.** В селї Ґоворках, положенім о кілька верст від Остроленки в Царстві польскім в Росиї, склала ся дня 13 серпня слїдуюча страшна подія: В часї, коли люди вийшли в поле до роботи, одна з ґаздинь лишила дома трох хлопців, двох своїх 8- і 2 лїтного і 2 лїтного якоїсь робітницї, замкнула двері на ключ, а вікно лишила отверте. Небавком коли старші вийшли, підійшов до вікна якийсь старий жебрак і просив о милостиню. Коли старший хлопець сказав, що нема нїкого дома, жебрак вліз вікном до середини вхопив ніж, підрізав одній дитинї горло, другій порізав уши і губи та поколов лице а найстаршого хлопця зловив і скрутивши єму вязи вкинув до керницї, в котрій однак не було води, лиш болото. Тут прийшов хлопець до себе і оповів опісля все, як було. Жебрака, котрий на диво не забрав з хати нічого, арештувала полиция; він єсть родом з Остроленки і там замешкалий.

Телеґрами.

Ішль 3 вересня. Нинї рано прибув Архикнязь Франц Фердинанд і станув в готели „Єлисавета". Нинї рано приїхав також міністер справ заграничних бар. Еренталь.

Букарешт 3 вересня. Аґентия румуньска оголосила комунїкат о здоровлю короля Кароля стверджуючий на основі ореченя проф. Нордена, що стан здоровля короля від трох лїт не погіршив ся, що потвердили також безсумнївно розслїди при помочи лучів Рентґена.

Загреб 3 вересня. Полїция викрила виновника рабунку в склепі Лаврічевої в особі 23-лїтного аґента торговельного Івана Стеби, котрого арештовано.

Париж 3 вересня. „Petite Republique" думає, що на основі вчерашної конференциї межи Пішоном а бар. Лянекеном можна сподївати ся вдоволяючого залагодженя послїдних подій в Мароккy.

Константинополь 3 вересня. Оногди отворено зелїзницю з Мекки до Медини.

Пекін 3 вересня. Вчера оголошено едикт, в котрім подано зміст наміреної конституциї і означено реченець, в котрім має ся вібрати парлямент.

Лїсбона 3 вересня. Минувшої ночи огонь знищив тутешну школу войскову. 900 офіцирів і кадетів, котрі знаходили ся в будинку, виратували ся лиш з трудом. Многі з них поранені.

Курс львівский.

Дня 2-го вересня 1908	Платять К с	Жадають К с
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	567·—	574·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	400 —	410·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	558·—	565·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	350·—	400·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5% преміов.	110·—	110·70
Банку гіпот 4½%	99·30	100·—
4½% листи застав. Банку краєв.	100·—	100·70
4% листи застав. Банку краєв. .	93·70	94·40
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	97·—	—·—
„ „ 4% льос. в 41½ лїт.	97·—	—·—
„ „ 4% льос. в 56 лїт.	93·50	94·30
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	97·60	98·30
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ 4½% . .	100·—	100·70
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	94·—	94·70
Позичка краєв. з 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	95·30	96·--
„ м. Львова 4% по 200 кор.	93·60	94·30
IV. Льоси.		
Міста Кракова	103·—	110·—
Австрийскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	49·25	53·25
Угорскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	—·—	—·—
Італїянь. черв. хр. 25 фр. (Курс віденьский) . .	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 кор. (Курс віденьский) . .	68·—	72·—
Базилїка 10 кор. (Курс віденьский) . .	—·—	—·—
Joszif 4 кор. (Курс віденьский) . .	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр. (Курс віденьский) . .	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·30	11·38
Рубель паперовий	2·51	2·53
100 марок нїмецких	117·52	117·72
Доляр американьский	4·80	5·—

НАДІСЛАНЕ.

За редакцию відповідає: Адам Кракнвецкий.

З друкарнї В. Ловиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).